

LIBRIS

We know
books

ANA-MARIA NICOLCESCU

EXPROPRIEREA PENTRU CAUZĂ DE UTILITATE PUBLICĂ

JURISPRUDENȚĂ RECENTĂ COMENTATĂ

Universul Juridic

București

-2024-

I. LEGEA NR. 33/1994 PRIVIND EXPROPRIEREA PENTRU CAUZĂ DE UTILITATE PUBLICĂ	9
1. Expropriere de fapt. Posibilitatea solicitării exproprierii direct în instanță	9
2. Îndepărtarea unor elemente de construcție ce s-au desprins din proprietatea apelantei, din pricina stării de degradare avansată a imobilului nu reprezintă expropriere legală sau de facto. Excepția prematurității. Demolare legală pentru justă cauză	14
3. Concurs între Legea nr. 10/2001 și Legea nr. 33/1994. Inadmisibilitatea unei cereri întemeiate pe prevederile art. 35 din Legea nr. 33/1994	18
4. Inaplicabilitate art. 35 din Legea nr. 33/1994 în acțiune în revendicare. Decret de expropriere emis în perioada regimului comunist fără anexă de despăgubiri. Art. 4 alin. 1 din Legea nr. 1/2000 și art. 36 alin. 5 din Legea nr. 18/1991. Certificat de atestare a dreptului de proprietate în balanță cu titlu de proprietate emis în baza Legii nr. 18/1991.....	22
5. Inaplicabilitate art. 35 din Legea nr. 33/1994 în acțiune în revendicare. Decret de expropriere emis în perioada regimului comunist cu anexă de despăgubiri. Certificat de atestare a dreptului de proprietate în balanță cu titlu de proprietate emis în baza Legii nr. 18/1991.....	28
II. LEGEA NR. 255/2010 PRIVIND EXPROPRIEREA PENTRU CAUZĂ DE UTILITATE PUBLICĂ, NECESARĂ REALIZĂRII UNOR OBIECTIVE DE INTERES NAȚIONAL, JUDEȚEAN ȘI LOCAL	34
A. ETAPA ADMINISTRATIVĂ	34
1. Lucrările prelabile necesare pentru executarea noilor lucrări, realizate pe coridorul pentru care s-a aprobat exproprierea. Aceste lucrări nu trebuie privite ca niște lucrări individuale, independente, taxate separat, deoarece în analiza acestor lucrări și încadrarea lor ca fiind lucrări în legătură cu o expropriere trebuie avut în vedere și faptul că aceste lucrări se realizează pentru atingerea unui obiectiv unic.	34
2. Inadmisibilitate suspendare act administrativ reprezentat de decizia de expropriere. Distincție față de operațiunile tehnico-administrative. Art. 14 din Legea nr. 554/2004	41
3. Necesitatea continuării procedurii de expropriere. Situație incertă a imobilului.	46
4. Anulare HCL privind stabilirea amplasamentului coridorului de expropriere fără un studiu de fezabilitate. Incidența art. 5 alin. 1 teza I din Legea nr. 255/2010	53
5. Rectificare anexă. Calificarea deciziei de expropriere ca act administrativ sau ca act civil. Excepția inadmisibilității	61

6. HCL privind declanșarea unei proceduri de expropriere. Art. 14 și 15 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.....	66
7. HCL prin care se aprobă documentația tehnico - economică, faza de studiu de fezabilitate, conform anexei care face parte integrantă din hotărâre, precum și indicii tehnico-economici pentru obiectivul de investiții, reprezintă act administrativ	70
8. Completarea hotărârii privind declanșarea procedurii de expropriere. Oportunitatea unei astfel de măsuri	73
9. Anulare decizie de expropriere. Anulare HCL premergătoare. Verificarea oportunității măsurii	78
10. Suplimentare suprafață cu o suprafață de 8 m.p., cu consecința majorării corespunzătoare a despăgubirilor acordate. Modificare anexă HCL.....	83
B. ETAPA JUDICIARĂ	88
I. Calitate procesuală	88
I.1. Calitate procesuală activă. Imobil expropriat bun comun în devălmășie	88
I.2. Calitate procesuală pasivă versus calitate de reprezentant	91
I.3. Calitate procesuală pasivă sau calitate de reprezentant a direcției silvice.....	95
I.4. Calitate procesuală pasivă unitate administrativ – teritorială – județul. Cerere de chemare în garanție a beneficiarului lucrării	99
I.5. Inadmisibilitate cerere de expropriere formulată direct în fața instanței de judecată de către partea deposedată	105
II. Contravaloare despăgubiri	110
II.1. Aplicarea Deciziei nr. 78/2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Acordare de despăgubiri în baza expertizei judiciare	110
II.2. Contravaloare masă lemnoasă. Admisibilitate cerere atunci când obiectul exproprierii este chiar un teren cu vegetație forestieră	116
II.3. Lipsa planurilor parcelare. Invocarea propriei culpe de către expropriator	122
II.4. Invocarea în apărare a obligației prea oneroase pentru bugetul local	125
II.5. Posibilitatea stabilirii despăgubirii în euro	128
II.6. Despăgubiri calculate la valoarea de circulație a bunului de la momentul exproprierii	131
II.7. Acordarea dobânzii în etapa judiciară. Decizia HP nr. 31/02.03.2020	137
II.8. Despăgubiri pentru reînființare plantație	141
II.9. Prematuritatea/inadmisibilitatea cererii de despăgubiri în lipsa deciziei individuale de despăgubiri. Decizia nr. 14/2019 emisă de Înalta Curte de Casație și Justiție a României în recurs în interesul legii	146
II.10. Reparare prejudiciu viitor invocat în mod greșit față de categoria de folosință a terenului	148

II.11. Despăgubiri stabilite în baza valorilor stabilite de camerele notarilor publici în etapa administrativă. Critici exclusive sub acest aspect	151
II.12. TVA aplicată la expropriere	155
II.13. Categorie de folosință. Relevanța acesteia la momentul exproprierii	161
II.14. Valoarea rezultată din expertiză mai mică decât cea propusă de expropriator	169
II.15. Aplicarea art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, direct de către instanța națională.....	178
II.16. TVA la despăgubiri. Inadmisibilitate	181
II.17. Solicitare despăgubiri pentru lipsa de folosință a imobilului expropriat	187
II.18. Împrejmuire care nu ar îndeplini cerințele tehnice de execuție. Necesitate acordare despăgubiri pentru repararea integrală a prejudiciului.....	190
II.19. Repararea integrală a prejudiciului. Contravaloare construcție. Nu este necesară îndeplinirea formalităților de publicitate pentru ca despăgubirea aferentă să fie acordată	196
II.20. Prejudiciu neindicat expres prin cererea de chemare în judecată sau prin cerere modificatoare. Imposibilitatea acordării despăgubirilor, din oficiu, pentru un prejudiciu identificat pe parcursul judecătii, în temeiul art. 26 alin. 2 din Legea nr. 33/1994	198
II.21. Excepția inadmisibilității petitului privind anularea parțială a hotărârii de despăgubiri. Obiect despăgubiri expropriere.....	201
II.22. Excepția prescripției	204
III. Exproprierea de fapt	213
III.1. Expropriere de fapt. Impediment la executarea unei hotărâri având ca obiect acțiune în revendicare	213
III.2. Expropriere de fapt. Loc înfundat	218
III.3. Criterii pentru a se stabili dacă un loc devine înfundat ca urmare a exproprierii. Expropriere de fapt.....	223
III.4. Acces la calea publică. Posibilitatea solicitării de despăgubiri a persoanei expropriate pentru crearea unei drum de acces la calea publică	227
III.5. Invocarea pierderii posibilității obținerii unui avantaj, ca urmare a exproprierii. Expropriere de fapt. Aplicarea art. 566 alin. 1 din Codul civil	232
III.6. Construcție edificată în zona de protecție a drumului, dar pe teren neexpropriat. Posibilitatea obținerii de despăgubiri pentru aceasta.....	241
III.7. Expropriere de fapt. Cale de acces pe o rută ocolitoare de 20 km	249
III.8. Expropriere de fapt. Suprafață de dimensiuni mici și fără acces la calea publică. Imposibilitatea de a se dispune exproprierea pe cale suplimentară a unei suprafețe de teren. Critica privind rămânerea suprafeței în proprietatea părții	254
III.9. Expropriere de fapt. Nu este necesară rectificarea anexei la H.G.	256

III.10. Lipsă de acces la calea publică teren în suprafață de 1870 m.p. Posibilitatea folosirii acestuia în continuare de către proprietar prin crearea facilă a unei căi de acces la calea publică	263
III.11. Rămânerea proprietarului fără acces la un pârau pentru adăpatul animalelor ca urmare a exproprierii directe.....	268
III.12. Expropriere de fapt. Suprafețe rămase neutilizabile ca urmare a dimensiunilor mici. Repararea prejudiciului prin acordarea unei sume pentru achiziționarea unui alt teren. Daune morale nedovedite	275
III.13. Aplicarea art. 4 alin. 2 din O.U.G. nr. 80/2013 pentru determinarea despăgubirilor ce se cuvin reclamanților ca urmare a rămânerii izolate a unei suprafețe de 63 m.p.	278
III.14. Expropriere de fapt. Stâlpi de electricitate.....	284
IV. Elemente de drept procesual civil	289
IV.1. Contestație la executare. Decizie de expropriere	289
IV.2. Reguli de procedură - competența.....	292
IV.3. Reguli de procedură - competența.....	295
IV.4. Legalitate decizie de expropriere. Existența unei construcții pe terenul expropriat care nu a fost expropriată – impediment la executare	302
IV.5. Cerere rămasă fără obiect. Hotărâre de restituire a unui teren. Acordarea cheltuielilor de judecată.....	305
IV.6. Excepție de nelegalitate invocată într-un litigiu având ca obiect expropriere - despăgubiri	311
IV.7. Decizie de expropriere – titlu executoriu. Contestație la executare.....	315
IV.8. Reguli de procedură – suspendare pentru neîndeplinirea obligației de către reclamant.....	318
IV.9. Reclamanți foști proprietari expropriați vecini. Cerere de disjungere respinsă. Despăgubiri stabilite prin aceeași anexă.....	323
IV.10. Expropriere de fapt. Despăgubiri pentru lipsă de folosință pe cale separată. Participarea obligatorie a procurorului?	330

I. LEGEA NR. 33/1994 PRIVIND EXPROPRIEREA PENTRU CAUZĂ DE UTILITATE PUBLICĂ

1. Expropriere de fapt. Posibilitatea solicitării exproprierii direct în instanță

Decizia civilă nr. 418/08.12.2022, pronunțată de Curtea de Apel Craiova – secția I civilă

Rezumat:

Este adevărat că dispozițiile Legii nr. 33/1994 în materie de expropriere au în vedere proceduri anterioare realizării lucrărilor în vederea cărora imobilul urmează a fi expropriat. Cu toate acestea, în lipsa unor prevederi exprese care să reglementeze situația imobilelor expropriate în fapt, proprietarul prejudiciat nu poate fi lipsit de posibilitatea de a obține o despăgubire. Soluția ca reclamanta să formuleze o acțiune în revendicare, este lipsită de finalitate. Chiar admisă o astfel de acțiune, reclamanta ar fi în aceeași situație, adică lipsit de atributele dreptului său de proprietate, deoarece, deși teoretic este proprietar, faptic terenul este afectat unei utilități publice, restituirea efectivă către reclamant fiind practic imposibilă.

(...) Apelul este fondat, pentru considerentele ce succed:

Reclamanta C. S.R.L. a solicitat, în contradictoriu cu pârâții Consiliul Județean Mehedinți și municipiul Drobeta Turnu- Severin, reprezentat prin Primar, să se dispună, în baza Legii nr. 33/1994, obligarea pârâților la demararea procedurii de expropriere a imobilului teren situat în Drobeta Turnu - Severin, evidențiat în CF nr. 57576, nr. cad. 57576, în suprafață de 2491 m.p., al cărui proprietar tabular este reclamanta, precum și la stabilirea unei drepte și juste despăgubiri.

Pârâțul municipiul Drobeta Turnu - Severin a solicitat respingerea acțiunii ca inadmisibilă, întrucât procedura de expropriere se poate iniția doar de către expropriator, înainte de realizarea lucrărilor în vederea cărora imobilul urmează să fie expropriat, iar pârâțul Consiliul Județean Mehedinți a invocat lipsa legitimării sale procesuale pasive considerând că nu are competența legală de a iniția deschiderea acestei proceduri.

Prin sentința civilă nr. 61 din 14.12.2021, pronunțată de Tribunalul Mehedinți, a fost admisă excepția lipsei calității procesuale pasive a CJ Mehedinți, fiind respinsă acțiunea, fără o cercetare efectivă a fondului cauzei.

Criticile apelantei sunt fondate, în limita considerentelor ce urmează a fi expuse.

Primul aspect abordat de apelantă, ce vizează competența de soluționare a cauzei în primă instanță de către Secția de Contencios Administrativ a Tribunalului Mehedinți, iar nu de Secția Civilă, nu mai poate fi examinat în prezenta cale de atac deoarece excepția cu acest obiect nu a fost invocată de partea interesată, în termenul legal prevăzut de art. 130

alin. 2 Cod procedură civilă – „la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe și pot pune concluzii” - ceea ce atrage decăderea părții din dreptul de a o mai putea invoca, nefiind permisă invocarea sa direct în calea de atac.

Sunt întemeiate criticile apelantei referitoare la soluția dată de tribunal acțiunii, aceasta fiind rezultatul unei abordări pur formaliste și teoretice a elementelor cauzei, fără o cercetare judecătorească completă și efectivă.

În acest context, valorificând probatoriul administrat în cauză, cu precădere înscrierile și expertiza tehnică ordonată în apel, Curtea reține că reclamanta este proprietarul tabular al imobilului înscris în cartea funciară nr. 57576 Drobeta Turnu - Severin, nr. top 57576, constând în teren în suprafață de 2491 m.p., teren care în prezent, pentru suprafața de 2104 m.p. are destinația de stradă denumită „Strada Sînzienelor”, afectată deja de detalii de sistematizare, balastare și asfaltare parțială, iar pentru suprafața de 387 m.p. este prevăzut în PUZ aprobat prin HCL 220/2010, construirea de locuințe.

Concluzia expertizei - necontestată în niciun mod de părâți - pe care și instanța de apel și-o însușește, este aceea că imobilul în litigiu, proprietatea reclamantei, a trecut în fapt în proprietatea publică, fără o prealabilă despăgubire.

În consecință, excepția inadmisibilității este neîntemeiată, deoarece imobilul a fost expropriat în fapt, astfel că, pentru a bloca demersul judiciar promovat de reclamantă, municipiul - pârât nu se poate apăra doar prin invocarea nerespectării dispozițiilor legii exproprierii, fiind de principiu că nimeni nu poate invoca propria culpă în nerespectarea obligațiilor legale.

În raport de prevederile Legii nr. 33/1994, art. 1, 4, 7 alin. (1) - *Utilitatea publică se declară de către Guvern pentru lucrările de interes național și de către consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București pentru lucrările de interes local.* - și art. 12 alin. (2) - *Expropriator, în înțelesul prezentei legi, este statul, prin organismele desemnate de Guvern, pentru lucrările de interes național, și județele, municipiile, orașele și comunele, pentru lucrările de interes local.* - Curtea reține că pârâtului Consiliul Județean Mehedinți îi revine competența de a demara procedura de expropriere, fiind astfel demonstrată și legitimitatea sa procesuală pasivă, expropriator urmând a fi Municipiul Drobeta Turnu-Severin, în condițiile în care strada în litigiu este de interes local.

Sub aspect factual, instanța de apel conchide că reclamanta este proprietar tabular al imobilului în litigiu, teren identificat prin raportul de expertiză efectuat în prezenta cale de atac și care are destinația de stradă și dispune de detalii de sistematizare, balastare și asfaltare parțială (10 ml în adâncime și un cămin la distanța de 14 ml de bulevard).

În raport de dispozițiile O.U.G. nr. 57/2019, Anexa 4 pct. 1, potrivit cărora străzile fac parte din domeniul public local al municipiilor și având în vedere situația faptică a imobilului, descrisă anterior, Curtea constată că acesta a trecut în fapt în proprietatea publică a municipiului - pârât, fără a se urma procedura de expropriere și fără o prealabilă despăgubire, deși reclamanta avea dreptul de a primi o indemnizație stabilită printr-un raport de expertiză, conform art. 562 alin. 3 C.civ., respectiv, art. 1 și art. 4 din Legea nr. 33/1994.

Mai mult, în circumstanțele speței este evident că pârâții sunt cei care au încălcat regulile ce guvernează exproprierea, astfel că entitatea cu atribuții în materie nu poate să invoce propria culpă în nerespectarea legii, pentru a împiedica demersul judiciar al reclamantei, cu atât mai mult cu cât terenul este folosit de către autorități cu destinația de stradă, fiind demarate și în plină desfășurare procedurile de sistematizare și de asfaltare.

Pârâții nu contestă împrejurarea că terenul în litigiu este ocupat în prezent de o stradă publică, inclusă în nomenclatorul stradal al Municipiului Drobeta Turnu-Severin, pe care s-au executat detalii de sistematizare de utilitate publică. Municipiul-pârât chiar recunoaște expres situația juridică a terenului, indicând în cuprinsul întâmpinării că acesta constituie în prezent strada Sînzienelor din Drobeta Turnu-Severin, conform PUZ aprobat prin HCL 220/2010 și PUG aprobat prin HCL nr. 219/2010.

Astfel, Curtea apreciază că, în lipsa unui titlu care să facă dovada transferului dreptului de proprietate din patrimoniul reclamantei în patrimoniul municipiului, terenul constituie, din punct de vedere juridic, proprietatea reclamantei, fiind înscris ca atare în cartea funciară, deși în fapt aceasta a pierdut atributele posesiei și folosinței, chiar și atributul dispoziției, în condițiile în care situația actuală a imobilului face practic imposibilă eventuala înstrăinare către terți.

Posibilitatea reclamantei de a formula o acțiune de drept comun în pretenții, în cadrul căreia să solicite contravaloarea imobilului, este discutabilă, deoarece atâta vreme cât acesta rămâne din punct de vedere juridic în patrimoniul său, obligarea unității administrativ - teritoriale la plata despăgubirii ar fi lipsită de cauză juridică. Tocmai acest impediment se dorește a fi surmontat prin promovarea prezentei acțiuni. Ca urmare a demarării și finalizării operațiunii de expropriere, municipiul Drobeta Turnu - Severin va deveni proprietarul terenului, premisă pentru antrenarea răspunderii legale de plată a despăgubirii. În această modalitate, situația juridică a terenului se lămurește în avantajul ambelor părți, reclamanta beneficiind de o despăgubire, iar municipiul dobândind dreptul de proprietate asupra terenului a cărui utilitate publică nu o contestă.

Este adevărat că dispozițiile Legii nr. 33/1994 în materie de expropriere au în vedere proceduri anterioare realizării lucrărilor în vederea cărora imobilul urmează a fi expropriat. Cu toate acestea, în lipsa unor prevederi exprese care să reglementeze situația imobilelor expropriate în fapt, proprietarul prejudiciat nu poate fi lipsit de posibilitatea de a obține o despăgubire. Soluția ca reclamanta să formuleze o acțiune în revendicare, este lipsită de finalitate. Chiar admisă o astfel de acțiune, reclamanta ar fi în aceeași situație, adică lipsit de atributele dreptului său de proprietate, deoarece, deși teoretic este proprietar, faptic terenul este afectat unei utilități publice, restituirea efectivă către reclamant fiind practic imposibilă.

Argumentul invocat de pârât, subsumat așa - zisei excepții de inadmisibilitate a acțiunii, constituie în realitate o apărare de fond, acesta susținând că legea specială în materie de expropriere nu este aplicabilă situației din speță, deoarece lucrare în vederea căreia s-ar fi impus exproprierea a fost deja realizată. Respingerea acestei apărări se impune, pârâții neputând invoca în avantajul lor o împrejurare pe care erau în măsură să o evite prin demararea procedurii de expropriere anterior realizării lucrării. În plus, așa cum

s-a reținut mai sus, modalitatea în care reclamanta a conceput demersul său judiciar este de natură să clarifice situația imobilului în avantajul ambelor părți, consecință care nu s-ar fi realizat în cazul în care reclamanta ar fi promovat o simplă acțiune în pretenții.

Instanța are în vedere totodată și prevederile art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, precum și hotărârea pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza *Burghilea împotriva României*.

Există similitudine între speța pendinte și cea soluționată de Curtea Europeană a Drepturilor omului în cauza *Burghilea împotriva României* (hotărârea din 27.01.2009, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 736 din 29.10.2009). În cauza menționată, instanța europeană a reținut încălcarea de către Statul român a art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, prin aceea că terenul unui particular a fost ocupat în mod ireversibil de o lucrare de utilitate publică, fără a exista un transfer de proprietate către stat și fără acordarea unei despăgubiri.

Curtea Europeană a apreciat că, în absența unui act formal de expropriere, situația persoanei astfel prejudiciate nu poate fi considerată "previzibilă" și corespunzătoare cerinței "principiului securității juridice". Situația în cauză a permis autorităților să tragă foloase din ocuparea terenului, cu neglijarea regulilor ce guvernează exproprierea (Constituția și, în special, Legea nr. 33/1994), fără a pune în prealabil o indemnizație la dispoziția proprietarului.

În ceea ce privește argumentul Guvernului, conform căruia persoana în cauză ar fi putut să solicite în continuare tribunalelor interne reparația prejudiciului suferit, Curtea Europeană a observat că acesta nu a prezentat exemple de jurisprudență fondate pe dreptul comun. În plus, Curtea a apreciat că trebuie avute în vedere dispozițiile și practica interne în materie de prescripție, care fac incertă modalitatea de soluționare a unei asemenea acțiuni introduse la mulți ani de la ocuparea terenului. În orice caz, având în vedere observațiile de mai sus privind lipsa de "previzibilitate" în care proprietarul s-a aflat din vina autorităților, Curtea Europeană nu i-a reproșat acestuia că nu a încercat, după o perioadă atât de îndelungată, să angajeze o procedură de despăgubire.

În concluzie, Curtea Europeană a apreciat că ingerința litigioasă nu era compatibilă cu principiul legalității și, prin urmare, a încălcat dreptul proprietarului la respectarea bunurilor sale.

În prezenta cauză, situația terenului este asemănătoare (respectiv, este ocupat de stradă publică, fără ca anterior ocupării să se fi desfășurat o procedură de expropriere, reclamanta nu a fost despăgubită, iar posibilitatea de acordare a unei despăgubiri, în lipsa prezentului demers judiciar, este incertă), motiv pentru care argumentele instanței europene referitoare la lipsa de previzibilitate și securitate juridică, încălcarea principiului legalității și a dreptului de proprietate sunt aplicabile *mutatis mutandis*.

În consecință, făcând aplicarea legii exproprierii și a Regulamentului aprobat prin H.G. nr. 583/1994, pârâții urmează să fie obligați, potrivit atribuțiilor legale ce revin fiecăruia, să declanșeze procedura de expropriere a terenului în litigiu, urmând să se declare utilitatea sa publică, să fie desemnat ca expropriator pârâtul municipiul Drobeta Turnu - Severin,

prin reprezentanții săi legali, căruia îi revine și obligația de a realiza oferta de despăgubire pentru imobilul în litigiu.

Obligațiile „de a face” stabilite în sarcina pârâților au ca finalitate despăgubirea reclamantei, ca rezultat al exproprierei, urmând ca pârâții să îndeplinească toate obligațiile ce le revin, potrivit legii, în vederea realizării acestui scop.

În acest sens, municipiului Drobeta Turnu - Severin îi revine implicit și obligația de a iniția demersurile pentru exproprierea terenului, adică să sesizeze Consiliul Județean Mehedinți pentru declararea utilității publice a lucrării, sens în care vor fi parcurse și respectate integral toate etapele procedurii de expropriere, în condițiile în care acestea rezultă din Lege.

Este evident că municipiul Drobeta Turnu - Severin, în calitate de expropriator, va trebui să-și îndeplinească atribuțiile prevăzute de Legea nr. 33/1994, inclusiv aceea ce a sesiza Consiliul Județean Mehedinți în vederea efectuării cercetării prealabile (conform Regulamentului privind procedura de lucru a comisiilor pentru efectuarea cercetării prealabile în vederea declarării utilității publice pentru lucrări de interes național sau de interes local, aprobat prin H.G. nr. 583/1994), deoarece altfel, în lipsa îndeplinirii acestor atribuții, nu ar putea satisface obligația legală de a face reclamantei oferta de despăgubire pentru imobil.

Obligarea prin hotărâre judecătorească a autorităților publice implicate de a-și îndeplini obligațiile ce le revin potrivit legii în materie de expropriere, nu constituie o încălcare a atribuțiilor administrative ale acestora, astfel cum susține municipiul-pârât, ci este rezultatul îndeplinirii rolului constituțional al instanțelor judecătorești, acela de a înfăptui justiția, constatând încălcarea dreptului de proprietate al reclamantei prin refuzul nejustificat al autorităților de a reglementa situația imobilului, atât din perspectiva titularului dreptului de proprietate, cât și sub aspectul despăgubirii reclamantei lipsite în mod arbitrar de bunul său.

Față de considerentele expuse, în temeiul art. 480 alin. (3) Cod de procedură civilă, Curtea a admis apelul, a anulat sentința atacată și, rejudecând, a respins excepția lipsei calității procesuale pasive invocată de pârâtul CJ Mehedinți, a admis în parte acțiunea și va obliga pârâții ca, potrivit atribuțiilor legale ce revin fiecăruia, să declanșeze procedura de expropriere prevăzută de Legea nr. 33/1994, cu privire la imobilul teren în litigiu, aflat în proprietatea reclamantei.

Petitele privind acordarea despăgubirilor, precum și a daunelor interese, au fost respinse deoarece stabilirea unei „juste și prealabile despăgubiri” reprezintă chiar una dintre etapele procedurii de expropriere la a cărei declanșare au fost deja obligați pârâții, iar despre daune interese nu poate fi vorba în contextul legal actual, partea având posibilitatea să probeze orice prejudiciu rezultat din expropriere tot pe parcursul derulării procedurilor legale.

(...)